

A hat diófa álma

Átellenben, a hűvös oldalon,
Hat diófa ágas-bogas ágai,
A házak felett, már csak az égre
Díszíti cikornyás betűit.
A hó sem tudott megmaradni rajtuk.

Talán üzenet van bennük?

A gazda már rég megjelölte őket:
És ha menni kell – álmukban érje
A fűrész, a balta; hogy tavaszra
Ne tudják, vajon a halál vagy az élet
Volt az álom, oly sok éven át.

Talán ez lenne az üzenet?

Átellenben, a hűvös oldalon,
Hat diófa alussza téli álmát.
Ágas-bogas ágait nézem
A halványkék, szaténfényű égen.
Üzenet van bennük...

És visszanéz rám az égre írt Írás!

*Szivác, 1983
(Dormán László felvétele)*

Post restant

*„Vegyétek és egyétek,
Ez az én testem.
Vegyétek és igyátok,
Ez az én vérem.”*

Nem az Ostort tartó Kéz ami fáj,
Hanem annak vérserkentő vége.
Az sem érdekel, hogy a nyelét
Ki, kinek adta a kezébe.
De felnéztem az égre,
Azután a Kézre,
És láttam a Vészt,
Amely ezt az Ostort
Adja Kézről Kézre.

Hej! Sem a kézlendítés,
Sem az Ostor riasztó vége
Nem fáj úgy, mint a
Tények – Ténye:
Hogy ettetek testünkéből,
Hogy ittatok borunkból –,
Jó étvággal fogyasztók,
Ti vivátra ivók –
Elpártolók és hitszegők!

Nem kérünk mi semmit sem vissza!
Hiszen a gonoszság
Sohasem egyarcú:
Vigasztaljon benneteket ott,
És minket itt az, hogy
A mi kutaink erei nem repedeznek,
Úgy mint nálatok...
Mi kitanultuk a fortélyát.
Szeretnétek tudni?!

Gyertek, igyátok belőle!

*Csókán, 2004. december hatodikán
a nagyutcai Kingben,
barátaim között.*